

nerne, men vi stemte imod netop den gruppeopdeling, fordi vi mente, at det rent faktisk ville komme til at hæmme det nordiske samarbejde inden for en lang række områder. Og det er rigtigt at nævne miljøområdet som et af de områder, som måske fik den stærkeste nedtoning ved den lejlighed. Det behøver ikke blive sådan; det kan godt være, vi kan finde ud af at få det etableret alligevel. Og vi opfatter som sagt den nye struktur som en realitet.

Men vi ser en række problemer, som vi ikke synes kommer klart frem i beretningen, og det er problemerne omkring den måde, som EU-orienteringen nu sætter sig igennem på i alle grupperne. Det kommer til at fremstå, som om den egentlige opgave i Nordisk Råd er at sikre den bedst mulige kanalisering ind i EU af de områder, som ikke er medlem af EU, og af nærområderne. Den bekymring har vi givet udtryk for mange gange, og jeg ser ikke nogen steder, at jeg bliver modsagt i, at det er processen. Jeg synes til gengæld ikke, det fremgår meget tydeligt af beretningen, at det er det, der sker.

Jeg er enig med fru Dorte Bennedsen i, at vi skal have vores hoveddebat om udviklingen i Nordisk Råd på et andet tidspunkt, men nu er der altså en beretning, og vi vil gerne tage den til efterretning, men vi synes, der er en mangel. Den er lidt for problemfri i sin beskrivelse af de processer, der foregår.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

For en ordens skyld, når der nu er rejst lidt af en debat omkring beretningen, så vil jeg gerne understrege, at vi jo har lavet et historisk forløb, hvor ministerråd, præsidiet og parlamentarikere for Nordisk Råd i fællesskab har lavet en rapport om omorganisering, om reform af Nordisk Råds arbejde.

I sidste ende har parlamentarikerne i Nordisk Råd jo så truffet en beslutning på baggrund af den proces, der har været. Og den vil jeg gerne som den minister, der har været involveret i dette her område og stadig væk er det, bakke fuldstændig op. Jeg tror, det er den rigtige struktur, der er lavet, og jeg vil godt om miljøeksemplet sige, at i en lang række sammenhænge taler næsten alle partier, også Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti, om, hvor vigtigt det er, at miljø integreres i alle politikområder, trafik, landbrug osv.

Derfor synes jeg, det er lidt paradoksalt, at vi nu skal få rejst et spørgsmål, sådan som jeg hørte hr. Kristen Touborg gøre det, om, hvorvidt det er den rigtige måde, for ideen og perspektivet er jo netop, at miljøspørgsmålene også er en del af det nordiske samarbejde, af nærområdepolitikken og af politikken i Europa. Jeg forstår godt diskussionen, men jeg vil bare sige, at ud fra en politisk synsvinkel vil jeg støtte, at man integrerer en lang række politikker som miljø inde i de overordnede rammer, som nu er lagt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forhandling om redegørelse nr. R 15: Arbejdsministerens redegørelse af 11. april 1996 om rent arbejdsmiljø år 2005. (Redegørelsen anmeldt 11/4 96. Redegørelsen givet 11/4 96. Beslutning om forhandling 11/4 96).

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil starte med at sige tak til arbejdsministeren for redegørelsen. Jeg vil også benytte lejligheden til på den socialdemokratiske gruppes vegne at udtrykke tilfredshed med, at der nu er udarbejdet et handlingsprogram, hvis mål er, at vi i år 2005 har et rent arbejdsmiljø. Et sådant mål er et ambitiøst mål, men et realistisk mål, vel at mærke, hvis alle, men først og fremmest arbejdsmarkedets parter, ændrer holdning og erkender, at arbejdsmiljøet er sagen i årene fremover.

Arbejdsmarkedets parter er meget vigtige medspillere, og det er de, fordi arbejdsmiljø handler om holdninger og om praktisk udførelse fra øverste led i organisationen og ud i det fjerneste hjørne på gulvet.